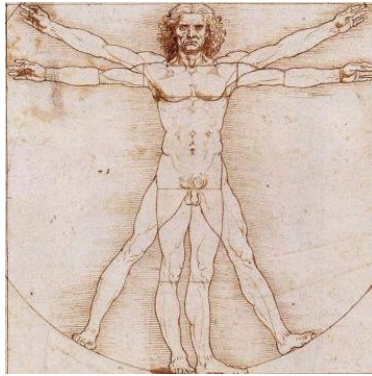

Mijn Theophilica
Deel 2
Ratio van het universum

Henk Steinmann

Lieve lezer,
Weet dat je gezegend bent en dat je beschermd wordt
Weet dat er genade is en er een nieuw leven is voor jou
Weet dat je wordt verwacht en dat daar eeuwige vrede is
Ga je weg maar met Hem, die jou liefheeft.

Amen

© 2024 *Henk Steinmann*

1^e druk, december 2024 (herstelde druk)

Titel: Mijn Theophilologica deel 2 - Ratio van het Universum

Auteur: Henk Steinmann

Foto's: Ruben van Mulligen

ISBN 978-94-9336-465-3

NUR 730

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

Met dank aan:

*Bas Boers
Izzy van der Giessen
Jaap Groenewegen
Saskia van Helden
Rob van Kampen
Wilma Langerak
Ruben van Mulligen
Rien van Oord
Jan van Rijswijk
Gijs Steinmann
Anne Stronkhorst-Slegt
Joska Verhoef
Bas van Zijlekom*

*Ik ben heel dankbaar dat deze mensen zo goed wilden zijn dit boek te
ontvangen en er tijd voor wilden maaken om het te lezen.
Sommigen van hen hebben er commentaar op gegeven en hebben
mij op nieuwe ideeën gebracht.
Daardoor kon dit boek worden wat het nu is.*

*De zin en het doel van ons leven
is het streven naar het einde
van het menselijk bestaan*

*Aristoteles (384 - 322 v.Ch.)
uit 'Corpus Arisitotelicum'*

Muurschildering Aristotelesstraat Rotterdam
Je hebt een beetje geluk nodig om gelukkig te worden.

Voorwoord

Een ‘oorzaak’ is een omstandigheid die maakt dat ‘iets’ ontstaat vanuit een oorsprong, of dat ‘iets’ begint vanuit een beginpunt. Als ‘iets’ is ontstaan of begonnen heeft dit altijd gevolgen.

‘Niets’ en ‘iets’ hebben hun taalkundige oorsprong in alle Romaanse- en Germaanse talen. ‘Niets’ is een samenvoeging van de meer dan 1000 jaar oude woorden ‘ni’ en ‘wiht’ hetgeen betekent ‘geen schepsel’ of ‘geen ding’. ‘Iets’ is een samenvoeging van ‘io’ en ‘wiht’ hetgeen betekent ‘een schepsel’ of ‘een ding’.

Een ‘oorsprong’ is (wiskundig uitgelegd) het punt nul (0). Daarmee wordt bedoeld dat de coördinaten van de oorsprong het getal nul zijn. Het is het tweedimensionale snijpunt van lijnen in een vlak en het driedimensionale snijpunt van lijnen in een ruimte.

Het ‘gevolg’ van een ‘oorzaak’ is iets’ dat dóór iets anders gebeurt of ná iets anders gebeurt. Er is iets’ in beweging gebracht door een actie.

Een actie houdt in dat er een handeling of een beweging of een vorm van ‘optreden’ plaatsvindt. Een actie is erop gericht om een bepaald doel te bereiken. Na een actie vindt bijna altijd een reactie plaats. De eerste actie van iets begint in de oorsprong of het beginpunt.

Een ‘doel’ is een toekomstige situatie waarvan zingeving bijna altijd de reden is om dat doel te verwezenlijken. Het doel en wellicht ook de zin van het bestaan van leven kunnen het best omschreven worden door geluk of een gevoel van geluk(zaligheid).

De zin van het bestaan is de grote vraag van de filosofie en daarop is vooralsnog geen universeel antwoord. Deze vraag is vanuit het verstand bijna onmogelijk te beantwoorden, omdat al snel wordt gesteld dat geluk datgene is ‘wat je er zelf van maakt’. Vanuit het gevoel is een antwoord alleen maar haalbaar, als je in alle omstandigheden de wind mee hebt en daarbij voelt dat je geluk hebt gevonden in het leven. Dat is lang niet altijd het geval. Die vraag is alleen goed te beantwoorden als je in het geluk gelooft.

*Toen boetseerde Jahwe de mens uit sterrenstof
en hij blies de levensgeest in de mens
en de mens kreeg bewustzijn.*

(Genesis 2:7 vrije vertaling)

*Er zijn slechts twee rassen op deze aarde,
fatsoenlijke mensen en onfatsoenlijke mensen.*

*Beide rassen kan je overal aantreffen
in alle maatschappelijke groeperingen.*

*Er bestaat geen maatschappelijke groepering
die uitsluitend uit fatsoenlijke of onfatsoenlijke
mensen bestaat.*

(Victor E. Frankl uit 'De zin van het bestaan')

*Dat Jahwe het in het begin goed voor had met de
mens, voedt het vertrouwen dat hij het ook nu nog
goed voor heeft met de mens.*

(Priester Robert Jan Peeters uit 'Volhardende Trouw')

*Het sterrenstof keert terug naar de aarde,
waar het vandaan kwam en de levensgeest
gaat terug naar Jahwe die hem schonk,*

(Koning Salomo uit 'Prediker 12:7' vrije vertaling)

Inleiding

Ik begon het eerste deel van ‘Mijn Theophilica’ met de opmerking dat het leven van een mens het beste vergeleken kan worden met een reis. Een reis waarin wij de noodzakelijke ervaringen opdoen en waar wij de meest belangrijke gebeurtenissen van ons leven meemaken. Dat vormt ons en laat ons groeien tot de personen die wij zijn.

Mijn stelling was dat iedereen met een persoonlijk doel op aarde is gekomen en dat iedereen persoonlijk naar een uniek mens groeit. Mijn inspiratie bij het eerste deel (maar ook bij dit 2^e deel) heb ik gekregen door gesprekken met goede vrienden en gesprekken met God.

Religies gaan allemaal uit van dezelfde basisprincipes. Dat betreft het onderscheid en de eeuwige strijd tussen goed en kwaad. ‘Als wij niet geloven, wat geloven wij dan’ is een boek van Umberto Eco. Hij zegt: “Kan een ongelovige onderscheid maken tussen goed en kwaad?”

Het woord religie vindt zijn oorsprong in de Latijnse woorden ‘religere’ en ‘religio’, die betekenen dat de mens een verbinding heeft met het bovennatuurlijke. Daaruit ontstaat een cultus met verplichtingen.

In alle religies draait het om goed en kwaad en het geloof in een God die zowel verplichtingen oplegt, als ook een leven na de dood belooft. Met name het Christendom en de Islam hebben een God die ook de Schepper is van alles wat bestaat.

De God van alle religies heeft veel namen die samenhangen met die religie. Men noemt hem: Creator, Tao, Jahweh, Allah en Brahma. Rama Krishna stelde dat het niet goed is om de ene religie juist en de andere religie onjuist te betitelen. Hij maakte de vergelijking met water waar elke religie vanuit een andere positie drinkt, maar allemaal hetzelfde water gebruiken. In hoofdstukken 5 en 9 worden de religies besproken. Religie gaat altijd over gevoelens en geloof. Religies helpen bij het beantwoorden van grote levensvragen. Door een religie voel je verbondenheid met anderen en een religie biedt troost.

Ik denk dat er gesteld kan worden dat religie gaat over de zin van het bestaan. Men neemt aan dat alle grote religies zijn ontstaan in de eerste samenlevingen.

God kan worden waargenomen door de zintuigen, met name als je de schepping in zijn uitgebreide materiële opbouw bewondert. Uiteraard werd ook Jezus waargenomen door de zintuigen, maar wel als mens. Ook in de tijd van jagers en verzamelaars was er al een vorm van religie in de verering van voorouders en het geloof in natuurgeesten. Natuurverschijnselen werden toegeschreven aan hogere machten. Toen de eerste samenlevingen ontstonden, werd religie steeds verder ontwikkeld. Dat kwam waarschijnlijk doordat de complexiteit van het samenleven te ingewikkeld werd en daardoor zou een gezamenlijk geloof in hogere machten zijn ontstaan.

De mens was niet in staat om bepaalde voorvallen te begrijpen en schreef dit toe aan een hogere macht. Men wilde die hogere macht tevredenstellen, waardoor er een priesterklasse kon ontstaan die het volk liet geloven wat er gedaan moest worden om die hogere machten daadwerkelijk tevreden te stellen. Religie sloot aan bij het verlangen om te weten wat de zin van het bestaan was en dat bleek een goede voedingsbodem te zijn voor geloof.

Volgens neurowetenschapper Michiel van Elk is de religie tijdens de evolutie van de mens ontstaan. De ontwikkeling van ons brein zorgde ervoor dat wij ons voorstellingen in de tijd gingen maken. Wij gingen nadenken over wat wij in het verleden hadden gedaan en wat wij in de toekomst zouden kunnen verwachten. Van daaruit dachten wij ook na over wat er na de dood met ons zou gaan gebeuren.

Zo ontstond de kennis van geesten en demonen. Toen er in de loop der tijd complexe samenlevingen ontstonden, was dat een goede bron om te gaan geloven in morele goden en de religie werd op den duur opgenomen in de menselijke cultuur. Dat is allemaal bepaald in de evolutie en zo is religie een onderdeel van ons brein geworden. Wij zijn gaan mediteren en filosoferen over God en over de wijze hoe wij daar het beste mee om zouden kunnen gaan. Religie zit niet in bepaald gebied, maar in verschillende delen van ons brein.

Mijn persoonlijke mening, die ik heb opgedaan door mij ter verdiepen in theologie en filosofie, is dat vooral 'het krijgen van bewustzijn' bij de mens heeft geleid tot de verandering in het leven van de Homo Sapiens, daarna ook wel Homo Divinus genoemd.

De levensgeest van de mens die God heeft ingeblazen, heeft ertoe geleid dat de mens zich bewust werd van zijn eigen bestaan en van het bestaan van een hogere macht dan hijzelf. Een macht die werkelijk bestaat.

Religie is het directe gevolg van het ingrijpen van God in de evolutie. Profeten speelden daarbij een belangrijke rol.

De evolutietheorie van Darwin wordt betwist omdat er nog steeds geen afdoende bewijs is voor zijn theorie en dit geldt in het bijzonder voor het feit dat er geen afdoende bewijs is van het ontstaan van belangrijke tussensoorten en dat er in de tijd van Darwin nog geen kennis was van de erfelijkheidsleer.

Daardoor komt er steeds meer begrip voor een ingreep van buitenaf die heeft gezorgd voor de overgang van de soorten. Voor sommigen is die ingreep gedaan door God en voor anderen door wezens vanuit de ruimte die wij graag 'Aliens' noemen.

Nadat de mens in steeds complexere samenlevingen kwam te leven, ontstond er meer verlangen naar kennis. Degenen die de mogelijkheid en de tijd hadden om hierover na te denken, worden van oudsher wijsgeren of filosofen genoemd. Zij deden en doen nog steeds aan levensbeschouwing. Op meerdere plekken in de wereld gebeurde dit op hetzelfde moment. Ook dit is een bewijs van ingrijpen van buitenaf om de mensheid een 'boost' te geven in de juiste richting.

In Europa gebeurde dat in Griekenland, het land van de filosofen waarbij Socrates, Plato en Aristoteles de bekendste zijn, alhoewel van Pythagoras algemeen wordt aangenomen dat hij de grondlegger van de westerse filosofie is.

In Azië zien wij ook een religieuze vorm van de ontwikkeling van het filosoferen over de zingeving van het bestaan. Daar ontstonden het Taoïsme (Lao Zi), het Boeddhisme (Gautama Boeddha) en het Confucianisme (Confucius).

Sinds de Verlichting gaat men ervan uit dat de wetenschap het toppunt van de menselijke ontwikkeling is. Samen met de technologie is dat het fundament van onze geïndustrialiseerde samenleving. Wetenschap is gericht op de kennis en de ervaring van de werkelijkheid. Een nieuwe hogere macht wordt aangeboord.

De eerste vormen van wetenschap zien wij in Europa (Midden-Oosten), in Afrika (Egypte), in Azië (China) en in Amerika (Mexico) waarvan de oudste vorm ontstaat in het Midden-Oosten tijdens de Indusbeschaving. Daar werd de stelling van Pythagoras al toegepast lang voor Pythagoras leefde. De eerste wetenschappelijke instelling, waar men wetenschap kon bestuderen, stond in Griekenland en werd gesticht door Aristoteles.

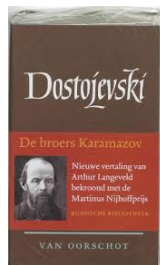
Ik heb geleerd dat ieder mens zijn ‘eigen wijsheid’ heeft. Mijn eigen wijsheid stelt dat, zowel de theologie (geest), als de filosofie (ziel), als de wetenschap (lichaam) hierbij een rol spelen. Deze basisgedachte is een belangrijke drijfveer van mij om dit boek te schrijven. Als het een persoonlijke mening is zal ik vanuit mezelf (de ik-vorm) schrijven.

Dit zeg ik omdat ik er stellig van overtuigd ben dat ieder mens zijn eigen filosofie en theologie heeft. Bijna alle mensen zijn sociaal, filosofisch en spiritueel ingesteld, alleen wordt dit niet altijd beseft.

Uit een heel recent onderzoek blijkt dat bijna 90 % van de wereldbevolking op één of andere manier in God of goden gelooft. Bovendien hebben ontwikkelingspsychologen geconcludeerd dat kinderen spontaan de neiging hebben tot godsdienst. Religie leidt tot pro sociaal gedrag en speelt een belangrijke rol in het versterken van interne cohesie van groepen mensen. Ik ben er van overtuigd dat wij God niet hebben bedacht, maar dat God ons heeft gewild en ons ook leidt in ons deel van de evolutie en dat Hij ingrijpt als dit nodig is. Wij zijn tot Godsbesef gekomen doordat God zich aan ons heeft bekend gemaakt. Homo Divinus.

*Bij de realist komt het geloof niet uit het wonder voort,
maar het wonder uit het geloof.
Als een realist eenmaal geloofd,
dan kan hij niet anders
dan vanuit zijn realisme in het wonder geloven.*

*Flodor Dostojevski (1821-1881)
‘De broers Karamazov’*

Korte inhoud Theophilica deel 1

Ik heb moeten ervaren wat het is om een betrekkelijk broos lichaam te hebben en daaraan zo vast te zitten dat het soms voelt als ‘gevangen zitten’. Ik heb moeten leren wat vrijheid van mijn ziel inhoudt. Dat is de vrijheid om te kiezen en dat is vaak veel moeilijker dan je denkt. Ik heb mijzelf moeten dwingen wat het is om een geest te hebben. Een geest die als ‘mijn geweten’ probeert een kompas in mijn leven te zijn. Tijdens de reis van mijn leven moest ik steeds tijd maken voor rustmomenten en dat heb ik helaas veel te weinig gedaan.

Wel heb ik veel nagedacht en gefilosofeerd over het bewustzijn dat de mens als enig levend wezen op aarde heeft gekregen. Daarbij heb ik ontdekt dat ik niet moet vertrouwen op mijn zintuigen, omdat mijn hersenen de werkelijkheid soms verdraaien. Ook moet ik niet te veel vertrouwen op mijn gaven, want die tonen niet altijd de waarheid. Zo gauw ik begin met denken, ontstaan er steeds meer afwijkingen.

Door mij te verdiepen in Nietzsche kwam ik tot de constatering dat het ‘niets’ echt bestaat. ‘Niets’ is namelijk gelijk aan ‘Eeuwig’. Een algemeen aanvaarde theorie zegt dat er vóór de oerknal, oftewel vóór het ontstaan van het ons bekende universum, geen tijd en ruimte was. ‘Geen tijd’ verwijst naar ‘eeuwig’ en ‘geen ruimte’ verwijst naar ‘niets’.

In mijn overmoed heb ik in het eerste deel van ‘Mijn Theophilica’ de ‘theorie van Al’ beschreven. Ik zeg niet dat ik daar niet meer achter sta, maar ik heb te weinig laten uitkomen dat het slechts mijn theorie beschrijft. Ik werd daarbij geïnspireerd door mijn zeker weten dat God voor mij ‘het eeuwige Goede’ is. Met name de uitspraken dat God zich bekend maakt als ‘Ik ben die ik ben’ en als degene die ‘er altijd voor je zal zijn’ hebben mij diep geraakt.

Ik beschrijf in dat boek dat door de vrijheid van de ziel er gekozen kan worden tussen ‘met-God’ en ‘zonder-God’. Belangrijk daarbij is dat in beide gevallen God bestaat. Door een boek van Ouspensky kreeg ik meer zicht op het verschil tussen ‘met-God’ en ‘zonder-God’. Ouspenski beschrijft het gevecht binnen in de mens als een gevecht tussen ‘Ego’ en ‘Essentie’. Beiden bestaan.

Ego wordt gekend door mijn lichaam en Essentie wordt gekend door mijn geest. In mijn geest huist mijn geweten. Mijn ziel moet steeds kiezen tussen deze tegenstellingen. Kies ik puur voor mijzelf, mijn ego of kies ik voor mijn sociale omgeving. Zo kwam ik tot de ontdekking dat de mens bestaat uit drie delen, te weten lichaam, ziel en geest.

Ons hele universum bestaat uit tegenstellingen. De meest bekende, die in het eerste begin is ontstaan, is de tegenstelling tussen de duisternis en het licht waaruit leven en dood zijn voortgekomen.

Doorredenerend vanuit de oerknal is ons lichaam ontstaan uit niets en gaan wij ook weer terug naar niets. Na onze reis door tijd en ruimte, blijft er niets van ons lichaam over, maar wel van onze ziel die mee gaat naar het eeuwige samenzijn met de levensgeest, die terugkeert naar zijn oorsprong. Elke religie is daarop gericht.

Ik heb in mijn eerste filosofische boek een heel hoofdstuk gewijd aan de uitleg over mijn Ego. Daarin kwam ik tot het inzicht dat er drie bestanddelen van mijn ziel zijn. Mijn verstand, mijn gevoel en mijn wil. Die geven mij de mogelijkheid respectievelijk te denken (verstand), te ervaren (gevoel) en te kiezen (wil). Mijn lichaam hoort bij de aarde, mijn geest hoort bij God en mijn ziel is de verbindingslijn daartussen.

Ik vergelijk mijn geest weleens met een navigatiesysteem dat mij steeds wijst op hoe ik ergens naar toe kan gaan. De bestemming blijft tijdens mijn levensreis altijd dezelfde. Tijdens mijn filosofische ontwikkeling heb ik ervaren dat niet vele wegen, maar alle wegen naar God leiden.

Ook heb ik in mijn eerste boek een hoofdstuk gewijd aan schuld en angst. Een moment waar die twee bij elkaar kwamen, was na het overlijden van mijn vrouw. Ik had schuldgevoelens voor wat ik te weinig had gedaan tijdens mijn leven (verleden) en angstgevoelens voor het alleen verder moeten gaan (toekomst). Ik heb daarbij veel steun gehad van mijn familie en van mijn vrienden.

Een goede en trouwe vriend gaf mij het boek 'Een nieuwe aarde' van Eckart Tolle. Door letterlijk vallen en opstaan, kwam ik uit de slaap die de schrijver bedoelt. Het gevecht met je Ego beschrijft hij op een geheel andere wijze als Ouspenski, maar de uitkomst is hetzelfde en dat is kiezen voor je Essentie.

Zijn therapie is dat liefde en rust alleen te vinden zijn in het heden. In het verleden zit veel schuld en in de toekomst zit vaak veel zorg en veel angst. Ik besef nu dat God niet in het verleden is, maar ook niet in de toekomst. God is altijd in het heden.

God is hier en nu en dat is hij altijd omdat hij niet in tijd en ruimte is. Zo ben ik ervan overtuigd dat (religieus gezien) de wereld tot stand is gekomen met het oog op het leven van de ziel en dat de dood van de ziel niet het einde is en dat blijkt uiteindelijk ook. Het doel van dit universum kan op die wijze alleen maar zinnig zijn.

De joodse filosoof, Salomo beschreef al 3500 jaar geleden de kringloop van het bestaan. Een latere joodse filosoof, Paulus schreef meer dan 2000 geleden dat alle leven op God gericht is en dat het doel van de schepping is, dat de ziel van de mens wordt gewonnen voor de eeuwigheid.

Een belangrijk hoofdstuk in het vorige boek was voor mij de overgangszone. Tussen het vergankelijke leven in dit lichaam en het eeuwige leven in de geest, ligt de dood. Het Tibetaans Dodenboek spreekt over de bevrijding van het lichaam dat via tussenfasen over gaat naar de wedergeboorte. Men kan die tussenfasen al beleven in visioenen, in dromen, en in meditaties. Het Tibetaans Dodenboek spreekt over deze fasen als overgangsfasen.

De eerste fase van overgang is dat het bewustzijn een helder licht waarneemt. In de tweede fase volgt een ontmoeting met de godheid. Tijdens de eerste en de tweede fase is een terugkeer naar het lichaam nog mogelijk. De derde fase kenmerkt zich door het definitief overgaan naar de wedergeboorte. Deze beschrijving lijkt heel veel op de bijna-doodervaringen die een aantal mensen hebben gehad. Men kan ook door dromen of mediteren in een situatie komen van de tussentijd van lichamelijk leven en geestelijk leven.

Wat de wedergeboorte betreft zeggen Christenen dat door contemplatie en meditatie de wedergeboorte in dit leven al beleefd kan worden. Door contemplatie en meditatie ontstaat het overdenken van en het peinzen over de natuurlijke en de bovennatuurlijke zaken. Deze vorm van bezinning kan leiden tot mystieke ervaringen van de ziel.

Hindoeïsten spreken over Atman en bedoelen daar de ziel mee. De woorden Atman en dus ook ziel komen uit dezelfde grondtaal, het Sanskriet. Een christen weet dat God met zijn levensadem een mens bewustzijn heeft gegeven.

De Griekse wijsgeer Plato spreekt over de goddelijke vonk die ons heeft beziel. De Hindoe stelt dat door vormen van meditatie een ontmoeting met het goddelijke (Brahman) gemaakt kan worden. Boeddhisten overpeinzen het feit dat ieder wezen uiteindelijk dood zal gaan.

De mens moet zijn lichaam loslaten om te kunnen toetreden tot het eeuwige Al, direct of via re-incarnaties. Door meditatie raakt men minder gehecht aan het lichaam. Daardoor wordt het eenvoudiger om afstand te doen van bezittingen en van de aardse omstandigheden. Men zoekt de rust van het doodgaan, waardoor de kwaliteit van de wedergeboorte gunstig kan worden beïnvloed.

Die drie fasen die het Tibetaans dodenboek beschrijft zijn: spijt, inzicht en berusting. Tijdens dit proces worden de slechte daden uitgewist of 'weggeveegd' om de terminologie van het katholieke vagevuur te gebruiken. Drie fasen, drie momenten in tijd uitgedrukt, misschien wel drie dagen, waarin de ziel leeft en kiest tussen lichaam en geest.

Naar mijn idee is er geen geluid zonder stilte. Er is niet 'iets' zonder dat er 'niets' is. Als er 'iets' is dan is er ook 'niets'. Er kan alleen vorm zijn als er ook vormeloosheid of leegheid is. Er is alleen licht als er ook duisternis is. Er is alleen wit als er ook zwart is. Zo kan alleen goed gekend worden als er ook slecht is. Wat er echter altijd is en altijd blijft is de 'Essentie', terwijl de 'Ego' volledig moet afsterven.

God is te vinden in het licht. God is te vinden in het wit. God is ook te vinden in de stilte en in de lege ruimte. Met name in de lege ruimte in onszelf. Dat is de plek die God wil vullen met zijn Wezen, met zijn Essentie. Dat wat 'niet te zien is' is veel groter en belangrijker dan wat 'wel te zien is'. In deze wereld besteden wij veel te weinig aandacht aan de 'niet zichtbare' dingen.

Tijd is en blijft steeds het grootste obstakel om bij God te komen. De beste manier om God te vinden is het besef dat wij God niet hoeven te zoeken. Hij zoekt ons, altijd in het heden, altijd dichtbij.

Nadat ik het tweede deel van de trilogie over Heool had geschreven, met de bedoeling te omschrijven hoe de plek zou kunnen zijn waar wij na onze dood naar toe zouden gaan, voelde ik een dwingende motivatie om dit te onderbouwen met een theorie over geloof in het hiernamaals. Vandaar dat ik 'Mijn Theophilica' kon schrijven.

Nu ik verder gevorderd ben binnen de opzet van deze theorie, die zowel mijn filosofie, als mijn theologie, als mijn logica omvat, heb ik dit tweede deel van 'Mijn Theophilica' geschreven. In dit boek tracht ik het ontstaan en de ondergang van de mens te beschrijven, waarbij ik zoek naar de zin en het doel van het bestaan. Zo zal ik beginnen bij de schepping (het ontstaan) van dit universum en eindigen bij de ondergang van de mens (Homo Sapiens).

*Voor alles wat bestaat is een beginpunt
Alles is begonnen met een actie.
Eke actie heeft gevolgen,
dat zijn de reacties op de eerste actie.
Zo wordt iets in beweging gebracht,
Alles wat in beweging wordt gezet, heeft een reden.
Zonder reden heeft het geen zin iets in beweging te zetten,
De zin van ons bestaan is de grote vraag van de filosofie.*

Daarbij kunnen wij onszelf de volgende vragen stellen:

- Wat is de oorsprong van alles?*
- Wie of wat heeft voor de eerste actie gezorgd?*
- Waarom is alles in beweging gezet?*
- Wat is de reden en wat is het doel van ons bestaan?*
- Ga ik daarbij uit van natuurlijk bewijs?*
- Ga ik daarbij uit van bovennatuurlijk bewijs?*
- Wat komt er na ons bestaan?*